அத்தியாயம் 6

ஒப்புரவாகுத-ன் மத்தியஸ்தர் தாவீதின் குமாரனும் தாவீதின் ஆண்டவரும்

எப்படி தாவீதின் குமாரன்-சாலொமோன் வழியாக யோசேப்பின் வம்ச அட்டவணை-நாத்தான் வழியாக மரியாளின் வம்ச அட்டவணை - உயர்ந்தவனை தாழ்த்தி, தாழ்ந்தவனை உயர்த்துதல்-எப்பொழுதி-ருந்து கிறிஸ்துவுக்கு தாவீதின் ஆண்டவர் என்ற பெயர்-"நித்திய பிதா" என்ற நாமத்தின் பொருள் - எப்படி உறுதிப்படுத்துகிறது, எப்படி நடைமுறைக்குரியது-கிறிஸ்துவின் பிள்ளைகள் யார்-சபை அவரது "சகோதரர்கள்"-நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பிதாவாகிய தேவனின் பிள்ளைகள்.

"கிறிஸ்துவைக்குறித்து நீங்கள் என்னநினைக்கிறீர்கள், அவர் யாருடைய குமாரன்? என்று கேட்டார். அவர் தாவீதின் குமாரன் என்றார்கள். அதற்கு அவர்: அப்படியானால், தாவீது பரிசுத்த ஆவியினாலே அவரை ஆண்டவர் என்று சொல்-யிருக்கிறது எப்படி?

நான் உம்முடைய சத்துருக்களை உமக்கு பாதபடியாக்கிப்போடும்வரைக்கும் நீர் என்னுடைய வலது பாரிசத்தில்உட்காரும் என்று கர்த்தர் என் ஆண்டவரோடே சொன்னார் என்று சொல்-யிருக்கிறானே.

தாவீது அவரை ஆண்டவர் என்று சொல்-யிருக்க, அவனுக்கு அவர் குமாரனாயிருப்பது எப்படி என்றார்." மத் 22:43-45

முதன்முதலாக அவர் யாருடைய குமாரன் என்ற இந்த வினா, அவர் இந்த உலகத்திற்கு வரும் முன்பிருந்த நிலையைக் குறிக்காது என்று உணர வேண்டும். மனுக்குலத்திலே இவர் யாருடைய

வழித்தோன்ற-ல் தோன்றினார் என்பதே அந்த வினா. அவர் கன்னி மரியாளிடத்தி-ருந்து பெற்றுக் கொண்ட தன் சரீரத்தின் மூலம் மனிதனாகி மனுக்குலத்தோடு தொடர்புடைவரானார். லூக்கா எழுதினபடி தாவீதின் வம்சத்தில் வந்த நாத்தான் வழியாக மரியாள் தோன்றினாள். (லூக். 3:31). (இங்கே யோசேப்பு ஏ-யின் குமாரன் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். திருமணத்தின் மூலம் மரியாளின் தந்தை ஏ-க்கு சட்டப்படி யோசேப்பு மகனாகிறார். அதாவது மருமகனாகிறார். ஆனால் பிறப்பின்படி அவர் யாக்கோபின் குமாரன். மத்.1:16) யோசேப்பின் வம்சாவழியும் கூட மத்தேயு எழுதின சுவிசேஷத்தில் சொல்லப்பட்டபடி, தாவீதின் குமாரனாகிய சாலொமோனின் வழியில் வந்தார் என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மரியாள் மூலமாக பிறந்த இயேசுவை யோசேப்பு சுவீகாரப் புத்திரராகத் தெரிந்து கொண்டதால் இயேசுவுக்கு யோசேப்பின் வம்சாவழி அட்டவணையை ஒப்பு நோக்குவதும் முறையே. நாம் எற்கனவே கண்டபடி மரியாள் மட்டுமே இயேசுவின் பிறப்பில் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாலும் மரியாள் இன்னொரு வழியில் தாவீதின் வம்சத்தில் வந்ததாலும் யோசேப்பின் வம்சாவழி அட்டவணையைப் பார்க்கத் தேவையில்லை.

மரியாளுக்கு - யோசேப்புடன் ஏற்பட்ட உறவினால்தான் இயேசுவுக்கு இஸ்ரயே-ன் சிங்காசனத்தின் மேல் உரிமை உண்டு என்று சிலர் குறிப்பிடுகிறது சரியல்ல என்று உணர வேண்டும். மாறாக யோசேப்பின் குமாரனாக இயேசு கருதப்பட்டால் தாவீதின் சிங்காசனத்திற்கு வாரிசுரிமையைப் பெற முடியாது. ஏனெனில் தாவீதுக்குப்பின் வந்தவர்களில், சாலமோனின் வழியில் வந்தவர்கள் தான் ஆட்சி உரிமையைப் பெற்றனர். நாத்தான் வழியில் வந்தவர்கள் அல்ல. இருப்பினும் அநேக வேதாகம, குறிப்புகளின்படி தாவீதின் சிங்காசனத்திற்கு சாலமோன் வழியில் தோன்ற வேண்டும் என்ற நியதி இருக்கவேண்டியதில்லை. இதை நாம் சட்டப்பூர்வமான வம்சாவழி அட்டவணைப்படுத்தும்போது, அது சிலர் முன்பதாகவே கற்பனையாகக் கட்டிவிட்ட கதையை சரி என்று ஒத்துக் கொள்ளும் படியாகிவிடும். ஆதலால் அதன்படி யோசேப்புக்கும் மரியாளுக்கும் பிறந்த குமாரன் என்பதாவிடும். எனவே இந்த வம்சாவழி அட்டவணையைக் கருத்துடன் ஆராய்வது அவசியம்.

இஸ்ரயே-ன் மாபெரும் சிங்காசனத்திற்கு வாரிசாக வரப்போகிறவரும், இந்த உலகையே ஆசீர்வதித்து ஆட்சிசெய்ய

சிங்காசனத்தில் அமரப் போகிறவரும் தாவீதின் வழித்தோன்றலாகத் தான் இருக்க வேண்டும் என்பது எந்த ஐயப்பாட்டிற்கும் இடமில்லாமல், தெய்வ முன்குறிப்பின்படி தீர்மானிக்கப்பட்ட கருத்து என்பதை முத-ல் அறிய வேண்டும். இரண்டாவதாக குறிப்பிட்ட சில நிபந்தனைகளின்படி ஆளுகின்ற குடும்பமாகிய சாலொமோனின் வழியில் இயேசு தோன்ற வேண்டும் எனப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அந்த நிபந்தனைகள் நிறைவேற்றப்பட்டால் அவர் சாலமோனின் வம்சத்தில் தோன்றியாக வேண்டும். அந்த நிபந்தனைகள் நிறைவேற்றப்படா விட்டால் அவர் வேறு வம்சாவழியில் வந்திருக்க வேண்டும். எவ்வாறாயினும் அவர் தாவீதின் வம்சத்திலே வந்தாக வேண்டும், அவர் தாவீதின் குமாரனாகவும் தாவீதின் ஆண்டவராகவும் இருந்ததாக வேண்டும். வேதாகம வசனங்களைக் காண்போம்:

“உன் கர்ப்பத்தின் கனியை உன் சிங்காசனத்தின் மேல் வைப்பேன் என்றும், உன் குமாரர் என் உடன்படிக்கையையும், நான் போதிக்கும் என் சாட்சிகளையும் காத்து நடந்தால், அவர்கள் குமாரரும் என்றென்றைக்கும் உன் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருப்பார்கள் என்றும், கர்த்தர் தாவீதுக்கு உண்மையாய் ஆணையிட்டார்; அவர் தவற மாட்டார்.” - சங்.132:11,12

“கர்த்தர் எனக்கு அநேகக் குமாரரைத் தந்தருளினார், ஆனாலும் இஸ்ரயேலை ஆளும் கர்த்தருடைய இராஜ்ய பாரத்தின் சிங்காசனத்தின்மேல் உட்காருகிறதற்கு, அவர் என்னுடைய எல்லாக் குமாரரிலும், என் குமாரனாகிய சாலொமோனைத் தெரிந்து கொண்டு, அவர் என்னை நோக்கி, உன் குமாரனாகிய சாலொமோனே என் ஆலயத்தையும், என் பிரகாரங்களையும் கட்டக்கடவன்; இந்நாளில் நடக்கிறபடியே, அவன் என் கற்பனைகளின்படியும், என் நியாயங்களின்படியும் செய்ய உறுதியாய் இருப்பானானால் அவன் ராஜ்ய பாரத்தை என்றென்றைக்கும் திடப்படுத்துவேன் என்றார்.” - நாளா. 28:5-7

“உன் பிள்ளைகள் தங்கள் முழு இருதயத்தோடும், தங்கள் முழு ஆத்துமாவோடும், எனக்கு முன்பாக உண்மையாய் நடக்கும்படிக்குத் தங்கள் வழியைக் காத்துக் கொண்டால், இஸ்ரயே-ன் சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருக்கத் தக்க புருஷன் உனக்கு இல்லாமற்

போவதில்லை." *1 ராஜா. 2:3*

தேவனுடைய கட்டளையின்படி கீழ்ப்படிந்திருந்தால் மட்டுமே சாலொமோனுடைய வழியில் வருகிறவர்களின் சந்ததியில் மேசியாவின் இராஜ்யத்தையும், வரப்போகிற யுகாயுகத்தையும் ஆளப்போகிற வாரிசு உண்டாகும் என்பதே வாக்குத்தத்தம். இந்த வசனத்தை தீர்க்கமாக ஆராய்ந்தால், அதன்படி, இஸ்ரயேலர்கள் தேவ கட்டளைக்கு கீழ்ப்படியாமற் போனால், சாலொமோனுக்குப் பின்வரும் சந்ததியார் தேவ ராஜ்யத்தில் ஆளும் தகுதியில் இருக்க மாட்டார்கள் என்று உறுதியாகக் கூறப்படுகிறது. சாலொமோனும் அவனுக்குப் பின்வரும் சந்ததியாரும், தங்கள் முழு இருதயத்தோடும், தங்கள் முழு ஆத்துமாவோடும், எனக்கு (தேவனுக்கு) முன்பாக உண்மையாய் நடக்கும்படிக்குத் தங்கள் வழியைக் காத்துக் கொண்டார்களா என்ற வினா எழுகிறது. அப்படி அவர்கள் கீழ்ப்படியாவிடில் சாலொமோன் வழியில் வந்த மேசியாவின் வம்சாவழிக்கு அவர்கள் புறம்பாக்கப்படுவார்கள்.

இந்த வினாவிற்கு விடைகாண வேதத்தை நன்கு பரிசீ-க்க வேண்டும். சாலொமோனுக்குப் பின்வந்த சந்ததியார் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாமற் போனார்களென்று வேதத்தின்மூலம் காண்கிறோம். தெய்வீகக் கட்டளைக்கு கீழ்ப்படியாமற் போய் சாலொமோன் வம்சாவழியினர் அதற்கு அருகதையற்று போனதினால், மேசியா வருவதற்கு, தாவீதின் மற்ற பிள்ளைகளின் வம்சத்தில் தான் அதற்குரிய வாரிசு உருவாக வேண்டியிருந்தது. இங்கு கர்த்தரின் வார்த்தையைக் கேட்போமாக:

"என் குமாரனாகிய சாலொமோனே, நீ உன் பிதாவின் தேவனை அறிந்து, அவரை உத்தம இருதயத்தோடும், உற்சாக மனதோடும் சேவி; கர்த்தர் எல்லா இருதயங்களையும் ஆராய்ந்து, நினைவுகளின் தோற்றங்களையெல்லாம் அறிகிறார், நீ அவரைத் தேடினால் உனக்குத் தென்படுவார்; நீ அவரை விட்டுவிட்டால் அவர் உன்னை என்றைக்கும் கைவிடுவார்." *1 நாளா. 28:9*

"அவர் கற்பித்ததைக் கைக்கொள்ளாமற் போனதினால் கர்த்தர் அவன்மேல் கோபமானார். ஆகையால் கர்த்தர் சாலொமோனை நோக்கி, நான் உனக்குக் கட்டளையிட்ட என் உடன்படிக்கையையும், என் கட்டளைகளையும் நீ கைக்கொள்ளாமற் போய் இந்த காரியத்தைச் செய்தபடியினால், இராஜ்ய பாரத்தை உன்னிடத்தி-ருந்து பிடுங்கி, அதை உன் ஊழியக் காரனுக்குக் கொடுப்பேன். ஆகிலும் உன் தகப்பனாகிய தாவீதினிமித்தம், நான் அதை உன் நாட்களிலே செய்வதில்லை; உன் குமாரனுடைய கையினின்று அதைப் பிடுங்குவேன். ஆனாலும் இராஜ்யம் முழுவதையும் நான் பிடுங்காமல், என் தாசனாகிய தாவீதினிமித்தமும், நான் தெரிந்து கொண்ட எருசலேமினித்தமும், ஒரு கோத்திரத்தை நான் உன் குமாரனுக்குக் கொடுப்பேன் என்றார்."
- 1 ராஜா. 11:9-13

இதன்படி, சாலொமோனின் மரணத்திற்குப்பிறகு, இஸ்ரயே-ன் பத்துக் கோத்திரங்கள் பிரிந்து போய், சாலொமோனின் குமாரனும், சாலொமோனின் வாரிசாக ஆட்சி புரிந்த, ரெகோபெயாமுக்கு விசுவாசமாய்க் கீழ்ப்படிந்திருக்க மாட்டோமென்று பிரிந்து சென்றார்கள் என்று வரலாறு வேதாகமத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆனாலும் நாம் யூத கோத்திரத்தைக் குறித்தும், அவர்களுக்குத் துணையாயிருந்த பென்யமின் கோத்திரத்தையும் குறித்தும் கர்த்தருடைய வார்த்தையைக் கவனிப்போமாக. சாலொமோன் கோத்திரத்திற்கு விசுவாசமாயிருந்த பென்யமின் கோத்திரம், இஸ்ரயேல் இராஜ்யத்துடன் சேராமல், மேசியாவின் இராஜ்யத்திற்கு நிழலான சாலெமோன் இராஜ்யத்துடன் (யூத இராஜ்யம்) சேர்ந்து கொண்டது. சாலொமோனுக்குப் பிற்பாடு அவனுடைய வம்சாவழியில் வந்த கடைசி மூன்று யூத இராஜாக்கள் யோயாக்கீம், அவரது குமாரன் யோயாக்கீன், யோயாக்கீமின் சகோதரனாகிய சிதேக்கியா ஆகியோரே. இந்த மூவர்களுக்கெதிரான தேவனுடைய சாட்சியை கவனித்துக் கேட்போம். (யோயாக்கீனுக்கு கோனியா, எக்கோனியா என்ற பெயரும் உண்டு) இவர்களுடைய சந்ததியார் எவரும் இராஜ்யபாரம் பண்ணப் போவதில்லை என்பதை எரேமியா மூலம் அறிகிறோம்.

"யூதாவின் ராஜாவாகிய யோயக்கீமின் குமாரன் கோனியா, என் வலது கையின் முத்திரை மோதிரமாயிருந்தாலும், அதி-ருந்து உன்னைக் கழற்றி எறிந்து போடுவேன்... கோனியா என்கிற இந்த

மனுஷன் அவமதிக்கப்பட்ட உடைந்த சிலையோ? ஒருவரும் விரும்பாத பாத்திரமோ? அவனும் அவன் சந்ததியும் தள்ளுண்டதும், தாங்கள் அறியாத தேசத்திலே துரத்தி விடப்பட்டதும் ஏது? தேசமே! தேசமே! தேசமே! கர்த்தருடைய வார்த்தையைக் கேள். இந்தப் புருஷன் சந்தானமற்றவன், தன் நாட்களில் வாழ்வடையாதவன் என்று இவனைக் குறித்து எழுதுங்கள்; அவன் வித்தில் ஒருவனாகிலும் வாழ்வடைந்து, தாவீதின் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்து, யூதாவில் அரசாளப் போகிறதில்லையென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்." - எரேமி. *22:24-30*

"யூதாவின் இராஜாவாகிய யோயாக்கீமைக் குறித்து: தாவீதின் சிங்காசனத்தின் மேல் உட்காரும்படி அவன் வம்சத்தில் ஒருவனும் இரான்..." எரேமி. *36:30*

சிதேக்கியாவைக் குறித்து நாம் இவ்வாறு வாசிக்கிறோம் :

"இஸ்ரயேலை ஆளுகிற அவபக்தியுள்ள துன்மார்க்க அதிபதியே, அக்கிரமத்துக்கு முடிவு வருங்காலத்தில் உன்நாள் வந்தது. பாகையைக் கழற்று, கிரீடத்தை எடுத்துப் போடு, அது இனி முன்போ-ராது; தாழ்ந்தவனை உயர்த்தி, உயர்ந்தவனைத் தாழ்த்துவேன். அதைக் கவிழ்ப்பேன், கவிழ்ப்பேன், கவிழ்ப்பேன்; உரிமைக்காரனானவர் வருமட்டும் அது இல்லாதிருக்கும்; அவருக்கே அதைக் கொடுப்பேன் என்று கர்த்தராகிய ஆண்டவர் சொல்லுகிறார்." - எசே. *21:25-27*

இங்கே சாலொமோனுடைய வம்சாவழிகள் முற்றிலுமாக ஆட்சிப் பொறுப்பி-ருந்து அகற்றப்பட்டதை பிரகடனப்படுத்துகிறது. உயர்த்தப்பட்ட சந்ததியை தாழ்த்தி, தாழ்த்தப்பட்டிருந்த சந்ததியை உயர்த்த வேண்டும் என்கிற தேவசித்தப்படி, மறைபொருளாகவும், ஆட்சிப் பட்டம் பெறுவதற்கு எந்தவித முயற்சியும் எடுத்துக் கொள்ளாதிருந்த நாத்தானின் வம்சம் உயர்த்தப்பட்டது. மாம்சத்தின்படி வரவேண்டியவராகிய மேசியா, மரியாளின் வயிற்றி-ருந்து பிறக்க, தாவீதின் பிள்ளைகளில் நாத்தானை தேவன் தெரிந்து கொண்டு ஏற்ற வேளையில் உயர்த்தினார்.

சாலொமோனின் வாரிசுகள், தேவனுடைய கட்டளைகள், பிரமணாங்களின்படி நடவாததால், சாலொமோனின் வம்சாவழியில் மேசியா வருவார் என்று யாரும் எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை. எல்லா உரிமையும் இருந்தும், தங்கள் தீய நடவடிக்கைகளால் அந்த தெய்வ தயவை இழந்து போனார்கள். அதற்கு இதை விட வேறு என்ன சாட்சி வேண்டும்? இதன்படி அவர் யோசேப்பின் வம்சத்தில் வரவேண்டும், வந்து உரிமையையும் பாத்தியதையும் சுதந்தரித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது முற்றிலும் தவறானதாகும். ஏனெனில் இந்த யோசேப்பின் வம்சத்திலே வருகிற எவரும் எப்போதும் சிங்காசனத்தில் உட்கார முடியாது என்பது மேற்சொன்ன காரணங்களால் நிரூபிக்கப்பட்டது.

சாலொமோனின் கிளையி-ருந்து இராஜ்ய பாரத்தை நீக்கி விட்டு தாவீதின் வேறொரு கிளைக்கு கொடுப்பார் என்பதற்கு வேறொரு ஆதாரம் வேதத்தில் முன்கூறப்பட்டுள்ளது. அது பின்வருமாறு: "இதோ நாட்கள் வருமென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார், அப்பொழுது தாவீதுக்கு ஒரு நீதியுள்ள கிளையை எழும்பப் பண்ணுவேன்; அவர் இராஜாவாயிருந்து, ஞானமாய் இராஜரீகம் பண்ணி, பூமியிலே நியாயத்தையும் நீதியையும் நடப்பிப்பார். அவர் நாட்களில் யூதா இரட்சிக்கப்படும், இஸ்ரயேல் சுகமாய் வாசம் பண்ணும்; அவருக்கு இடும் நாமம் நமது நீதியாயிருக்கிற கர்த்தர் என்பதே." *(எரே. 23:5,6)*

இயேசுவின் தாயாகிய மரியாள், இந்த சரியான கருத்தை பரிசுத்த ஆவியின் ஏவுதலால் புரிந்து கொண்டு, தீர்க்கதரிசனமாக, நன்றி நவிலும் ஸ்தோத்திர கீதமாகப் பாடியதை, லூக். *1:46-55*இல் காணலாம்.

"தம்முடைய புயத்தினாலே பராக்கிரமஞ் செய்தார்; இருதய சிந்தையில் அகந்தையுள்ளவர்களைச் சிதறடித்தார். பலவான்களை ஆசனங்களி-ருந்து தள்ளி, தாழ்மையானவர்களை உயர்த்தினார். பசியுள்ளவர்களை நன்மைகளினால் நிரப்பி, ஐசுவரியமுள்ளவர்களை வெறுமையாய் அனுப்பிவிட்டார்."

இங்கே, தேவனால் ஒரு காலத்தில் தயவு பெற்றிருந்த சாலொமோனின் குடும்பத்தின் ஐசுவரிய நிலையையும்,

அப்பொழுது அறியப்படாம-ருந்த நாத்தானின் தாழ்ந்த நிலையையும் ஒப்பிட்டு மரியாள் பாடினதை இங்கே நாம் சிந்திக்கப் பொருத்தமாயுள்ளது. அவ்விதமாக சாலொமோனின் வம்சவழியாகிய சிதேக்கியாவின் காலத்திலே பாகையும் கிரீடமும் அகற்றப்பட்டது. இவ்விதமான தாவீதின் வேரிலே நீதியின் கிளையாகிய உரிமைக்காரரிடம் அவைகள் கொடுக்கப்பட வேண்டியிருந்தது.

இவ்விதமாக எப்படி கர்த்தர் தாவீதின் வம்சத்தில் வந்த நீதியின் கிளையாகிறார் என்பதை விளக்கமாகப் பார்த்தோம். எந்த சந்ததியின் வழியாக மேசியா வந்தார் என்றும் பார்த்தோம். அதற்கு சம்பந்தப்பட்ட முழு வேதாகம விளக்கங்களையும் கண்டோம். இப்பொழுது நாம் எப்படி அவர் தாவீதுக்கு ஆண்டவராகிறார் என்பதைக் காண்போம். அவர் தாவீதுக்கு எப்படி குமாரனாகவும், ஆண்டவராகவும் இருக்கிறார்?

இயேசுகிறிஸ்து மாம்சத்தில் இப்பூமிக்கு வந்து நமது மத்தியில் வாசம் செய்வதற்கு முன்பாக ஆவிக்குரிய நிலையில் இருந்தார். அப்போது அவர் தாவீதின் கிளையாகவோ, குமாரனாகவோ இருக்கவில்லை. ஒப்புரவாகுத-ன் ஊழியத்தைச் செய்து முடித்த பிற்பாடு, தாவீதுக்கு மாத்திரம் அல்ல, "எல்லாருக்கும் கர்த்தரானார்." (அப்.10:36) "கிறிஸ்துவும் மரித்தோர் மேலும் ஜீவனுள்ளோர் மேலும் ஆண்டவராயிருக்கும் பொருட்டு, மரித்தும் எழுந்தும் பிழைத்துமிருக்கிறார்." - ரோம. 14:9

"லோகோஸ்" ஒரு கர்த்தரென்றும், ஒரு தேவன் என்றும், வல்லமையுள்ள ஒருவர் என்றும், அதிகாரத்தில் மேலான ஒருவர் என்றும் சரியாக அழைக்கப்படுவது மெய்யே. முதலாம் வருகையில் மனிதனாக வந்திருந்தபோது, அவர் செய்த வல்லமையான அநேக கிரியைகளைக் கண்ட அப்போஸ்தலர்கள், அவருடைய மரணத்துக்கு முன்பாகவே அவரை கர்த்தர், ஆண்டவர் என்று அழைத்தனர். "நீங்கள் என்னைப் போதகரென்றும், ஆண்டவரென்றும் சொல்லுகிறீர்கள், நீங்கள் சொல்லுகிறது சரியே, நான் அவர்தான்" (யோவா. 13:13) என்று நாம் படிக்கிறோம். இயேசு கிறிஸ்துவை தேவன், பரிசுத்தப்படுத்தி, உலகிற்கு விசேஷித்த உடன்படிக்கையின் தூதராக அனுப்பினார்.

அவரை தேவன் எல்லா வகையிலும் மகிமைப்படுத்தி, "இவர் என் நேச குமாரன், இவரில் நான் பிரியமாயிருக்கிறேன்" என்று சாட்சியம் பகர்ந்தார். அவருடைய மகிமையைக் கண்ட அனைவரும், பிதாவாகிய தேவனின் ஒரே பேறானவரின் மகிமைக்கேற்றதாக இருப்பதையும், கிருபையினாலும் சத்தியத்தினாலும் நிறைந்திருப்பதையும் கண்டார்கள். அவர்கள் பிதாவின் பிரதிநிதியாக அவரை கனப்படுத்த வேண்டும், அவரது வார்த்தையைக் கேட்டு கீழ்ப்படிய வேண்டும், அவரை ஆராதிக்க வேண்டும், வழிபாடு பண்ணவேண்டும். மேலே குறிப்பிட்ட வசனத்தில் அப்போஸ்தலர் சொல்லுகிறபடி, நமது ஆண்டவராகிய இயேசு, மரித்து உயிர்த்தெழுந்ததினிமித்தம் கர்த்தராக அல்லது ஒரு ஆண்டவராக ஆனதில் ஒரு விசேஷித்த மாறுபாடான கருத்து இருந்தது.

இயேசு கிறிஸ்து ஒப்புரவாக்குத-ன் மத்தியஸ்தர் பணியை நிறைவேற்றி முடித்து உயிர்த்தெழுந்ததால் எல்லாருக்கும் அவர் - "மரித்தோருக்கும் உயிருள்ளோருக்கும் "-கர்த்தர் என்ற விசேஷித்த கருத்தை அறிகிறோம். இந்த மாபெரும் நோக்கத்திற்காகவே அவர் மனிதனானார். ஆதித் தகப்பனாகிய ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமையினால் பாவத்திற்கு கீழாக விற்கப்பட்ட மனுக்குலம் பாவ ராஜ்யத்திற்கும் மரணதண்டனைக்கும் கீழாக, சீரழிந்த நிலையில், அனுகூலமற்ற நிலையில் இருந்தது. எல்லா தீமைகளி-ருந்தும் விடுதலைபெற தெய்வீக சட்டப்படி, ஆதாமுக்கு கொடுக்கப்பட்ட தண்டனை நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். மனுக்குலம் பாவத்தி-ருந்து விடுவிக்கப்பட வேண்டும். கிறிஸ்து அதை வாங்குபவரானார், அதன் சொந்தக்காரானார், "எல்லாருக்கும் ஆண்டவரானார்." பரலோகத்தி-ருந்து தனது மகிமையான இருப்பிடத்தை விட்டுவிட்டு இந்த நோக்கத்திற்காகவே பூமிக்கு வந்து மனிதரானார். இயேசு கிறிஸ்து தன்னையே "ஈடுப-க்கிரயமாகக் கொடுத்து, ஆதாம் மூலமாக மரணத்தீர்ப்பிடப்பட்ட முழு மனுக்குலத்தையும் மீட்டுக் கொண்டார்" என வேதாகமம் விவரிக்கிறது. இவ்வாறு விலையேறப்பெற்ற இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தை (ஜீவன்) விலைக்கிரயம் கொடுத்து முழு மனுக்குலமும் வாங்கப்பட்டது.

விலைக்கிரயம் கொடுத்து மனுக்குலத்தை மீட்ட காரணத்தினாலேயே மனுக்குலத்திற்கு இயேசு "ஆண்டவரும் கர்த்தரும்" ஆனார். இவ்வுலகை தனக்கு அடிமைப்படுத்துவதற்காக தன் இரத்தத்தை விலைக்கிரயமாக இயேசு கொடுக்கவில்லை. பாவம், சாபம், மரணம் ஆகியவற்றி-ருந்து முழு விடுதலையை மனித இனம் பெறவேண்டியே இதைச் செய்தார். தேவனுடைய கிருபையின் வரங்களை எற்றுக் கொள்ளுகிற யாவருக்கும் பாவம் சாபம் மரணத்தி-ருந்து விடுதலையளிக்கிறார். ஏதேனில் இழந்துபோன புத்திர சுயாதீனத்தையும் உரிமைகளையும் கல்வாரியில் செலுத்தப்பட்ட விலைக்கியரத்தினால் வாங்கினார். இதை மனுமக்களுக்கு கொடுப்பதே மேசியாவின் ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படுவதின் நோக்கமாகும். மனுக்குலம் இழந்த உரிமைகளையெல்லாம் மீட்டுத்தர தன்னையே ஈடாகத் தந்ததினால் கிறிஸ்து மனுக்குலத்தை கிரயத்திற்கு கொண்டவரும், எஜமானரும், எல்லாருக்கும் கர்த்தருமானார். இப்படியாக தனது மரணத்தினால் இயேசு கிறிஸ்து தாவீதுக்கு குமாரன் மட்டுமல்ல, ஆண்டவருமானார். எப்படியெனில் தாவீது ஒரு மனுபுத்திரன். இயேசு கிறிஸ்து மனுக்குலத்திற்கெல்லாம் கர்த்தராகிவிட்டதால், மனுப் புத்திரராகிய தாவீதுக்கு இயேசு கிறிஸ்து ஆண்டவராகிறார்.

"தாவீதின் வேரும் சந்ததியும்"

- வெளி. 22:16 -

சபைக்கு கர்த்தர் சொல்லுகிற இந்த வார்த்தைகளில் இதே சிந்தனையும் கருத்தும் காணப்படுகிறது. நமது கர்த்தர் மாம்சத்தின்படி மரியாளிடத்தில் பிறந்தபோது, தாவீதுக்கு குமாரனாகவும், தாவீதின் கிளையில் தோன்றியவராகவும், தாவீதின் வம்சத்தவராகவுமிருந்தார். மாசற்ற தன் ஜீவனை தியாகம் பண்ணியதால் அவர் தாவீதின் வேராகவும், அதோடு அவருக்கு ஆண்டவருமானார். "ஆண்டவர்" என்று கொடுக்கப்பட்டுள்ள வார்த்தை "வேர்" என்ற வார்த்தையி-ருந்து வேறானதாக இருக்கிறது. தாவீதின் வேர் என்பது மூலம், ஜீவனுக்கு மூலம் என்று பொருள்படும். அதாவது தாவீதால் உருவாக்கப்பட்டவர் என்று பொருள்படும்.

"ஈசாய்" என்ற வேரி-ருந்து தாவீது உண்டானதாக வேதம்

உரைக்கிறது. இயற்கையான பிறப்பின்படி பார்க்கும்போது தாவீதுக்கு வேர் "ஈசாய்." தாவீது எப்படி எப்பொழுது இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு தகப்பனும் வேருமானார்? அவர் மாம்சத்தில் வருதற்கு முன்பு அல்ல - மனிதனாக வந்தபோதுதான் மரியாளின் மூலமாக ஆதாமின் இனத்திற்கு உறவு ஏற்பட்டது. *(எபி. 2:14-18)* அந்த வகையிலே அவர் தாவீதின் கிளையானார், வேராகவில்லை. எப்படி, எப்போது அவர் வேரானார்? அதே காரணத்தினால் அதே சமயத்தில் அவர் தாவீதுக்கு ஆண்டவரானார் என்று பதில் கூறுகிறோம். மனுக்குலத்தின் ஜீவாதார உரிமையை தமது மரணத்தின் மூலம் விலைக்கிரயமாக வாங்கிய காரணத்தினால் தாவீதின் ஜீவாதார உரிமையையும் சேர்த்து வாங்கிய காரணத்தினால் அவர் ஆண்டவரானார்; ஆதாமின் இரட்சகராக, மனுக்குலத்தின் இரட்சகராக, தாவீதின் இரட்சகராக மரித்தோரி-ருந்து உயிர்த்தெழுந்தபோது அவர் ஆண்டவரானார்.

எனவே மனிதனாக வருவதற்கு முன்பு லோகோஸாக இருந்தபோதோ அல்லது மனிதன் இயேசுவாக இருந்தபோதோ அவர் தாவீதுக்கு ஆண்டவராகவும் வேராகவும் ஆகவில்லை; ஆனால் அவர் உயிர்த்த மேசியாவாக இருந்தபோது தான் அப்படியானார். "கர்த்தர் (யோகோவா) என் ஆண்டவரை நோக்கி... நீர் என்னுடைய வலது பாரிசத்தில் உட்காரும்" என்றார். தாவீது இந்த இடத்தில் ஆண்டவர் என்று சொல்வது, ப-யை இன்னும் நிறைவேற்றாத மனிதனாகிய கிறிஸ்து இயேசுவையல்ல, "மரித்தோரி-ருந்து முதற்பிறந்தவரும், பூமியின் ராஜக்களுக்கு அதிபதியும்" *(வெளி. 1:5)* ஜீவனுக்கும் மகிமைக்கும் ஆண்டவரும் மரணத்தை வெற்றி வாகைசூடிய இயேசுவையேயாகும். இதே கருத்தை அப்.பேதுரு," எல்லாருக்கும் கர்த்தராயிருக்கிற இயேசு...." "மூன்றாம் நாளில் தேவன் அவரை எழுப்பி ..." என்றும் குறிப்பிடுகிறார். *(அப்.10:36, 46)* இந்த மகிமையடைந்த நிலையைக் குறித்து அப்.பவுல், "இராஜாதி ராஜாவும், கர்த்தாதி கர்த்தாவும்" என்று மேலும் உரைக்கிறார். *(I தீமோ. 6:15)*

"இரண்டாம் ஆதாம்"

மனுக்குலத்தின் வேர் அல்லது ஆதித்தகப்பனாகிய ஆதாம், தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் போனதால், பின்வரும் தன் சந்ததிக்கு

தான் பெற்றிருந்த தேவ சாயலையும் நித்திய ஜீவனையும் இழக்கச் செய்ததோடல்லாமல் தானும் நித்திய ஜீவனை இழந்தான். பாவத்தின் விளைவாக ஆதாம் தன் சந்ததிக்கு வாங்கித் தந்ததெல்லாம் பாவம், சாபம், சீரழிவு, மரணம் ஆகியவையே. லோகோஸ் மனிதனாக வந்து இரண்டாம் ஆதாம் ஆனார். முதல் ஆதாமினால் இழந்ததையெல்லாம் மீட்டுத் தரவே இயேசு கிறிஸ்து இரண்டாம் ஆதாமாகி, ஆதாம் செய்யத் தவறியதை இயேசு செய்து முடித்தார். அவரில் விசுவாசமாயிருந்து அவருடைய ஈடுப-யை ஏற்றுக் கொண்ட எவரும் இழந்துபோன நித்திய ஜீவன் உட்பட எல்லாவற்யையும் பெற்றுக் கொள்வார்கள்.

மனிதனாக வந்த இயேசு கிறிஸ்து இரண்டாம் ஆதாம் என பலர் தவறாக எண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றனர். அது அவ்வாறு இல்லை. அப்.பவுல் சொல்கிறபடி, “முதலாம் ஆதாம் மண்ணி-ருந்து உருவானவன், இரண்டாம் ஆதாம் விண்ணி-ருந்து வந்த கர்த்தர்.” *(I கொரி. 15:47)* அவருடைய இரண்டாம் வருகையில்தான் அவர் கல்வாரியில் சிந்திய தனது விலையேறப்பட்ட இரத்தத்தினால் மீட்ட, சகல மனுக்குலத்திற்கும் தகப்பன் ஆவார். ஆதாமின் சந்ததியை விலைக்கிரயம் கொடுத்து மரணத் தீர்ப்பி-ருந்து அவர்களை மீட்டுக் கொண்டதால், அவர் முழு மனுக்குலத்திற்கும் ஜீவனளிக்கின்ற தந்தையாயிருக்க முடிந்தது. இந்த மாபெரும் மீட்புப் பணியை மட்டுமே தமது முதலாம் வருகையில் நமது கர்த்தர் நிறைவேற்றி முடித்தார். ஆதாமின் மூலம் இழந்த எல்லா சலுகைகள், உரிமைகள், நித்தியஜீவன், ஆசீர்வாதங்கள் ஆகியவற்றை கர்த்தர், தமது இரண்டாம் வருகையிலே முழு பூமியையும் முந்தின சீருக்குக் கொண்டு வரும்போது அருளிச்செய்வார். இரட்சிக்கப்பட்ட உலக மக்களி-ருந்து “கிறிஸ்துவுக்கு ஒப்பாயிருக்கும்படி முன் குறிக்கப்பட்டவர்களை தெரிந்து கொண்டு,” பரிசுத்தப்படுத்திட இந்த இடைக்காலப்பகுதி தேவைப்படுகிறது. *(ரோமர். 8:29)* இந்த வகுப்பார் பலவிதமான பெயர்களில் அழைக்கப்படுகின்றனர். அவர்கள் இராஜரீக ஆசாரியக் கூட்டம், கிறிஸ்துவின் அங்கம், கிறிஸ்துவின் மணவாட்டி, ஆட்டுக்குட்டியானவரின் மனைவி, அவர் பெறப் போகிற ஆசீர்வாதங்கள், கனம், மகிமை ஆகிய எல்லாவற்றிலும் உடன் வாரிசுகளாகவும் உடன் சுதந்திரர்களாகவும்

இருக்கப் போகிறவர்கள் என அழைக்கப்படுகின்றனர்.

கிறிஸ்துவின் மகோன்னதமான ஆயிர வருட ஆட்சியின் மைய நோக்கம் இப்போதிருக்கும் கெட்டுப்போன சந்ததியை முற்றிலுமாக புதிய சந்ததியாக உருவாக்குவதே ஆகும். இப்போதைய உலகம் ஆதிப் பிதாவாகிய ஆதாமின் மூலமாக உருவாக்கப்பட்டது. ஆனால் அவர்கள் ஜீவனைப்பெற தகுதியற்றவர்களானார்கள். அவர்கள் பாவத்தையும், பாவத்தின் சாபமாக வந்த மரண தண்டனையையும் பெற்றுக் கொண்டனர். ஆனால் இரண்டாம் ஆதாமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாக புதிய ஒழுங்கின்படி புதிய சந்ததி, புதிய ஜீவனைப் பெற்று உருவாக்கப்படும். இந்த பொற்காலம் எப்போது சம்பவிக்கும் என்று தமது சீஷருக்கு இயேசு காண்பித்த வண்ணம் அது ஆயிர வருட அரசாட்சியின் காலமாகும். “என்னை பின்பற்றின நீங்களும் இஸ்ரயே-ன் பன்னிரண்டு கோத்திரங்களையும் நியாயத்தீர்க்கிறவர்களாகப் பன்னிரண்டு சிங்காசனங்களின் மேல் வீற்றிருப்பீர்கள்” என்று இயேசு கூறினார். சுவிசேஷ யுகத்தில் அவர் தெரிந்து கொள்ளும் திருச்சபைக்கு ஒரு மறுஜென்ம அனுபவம் உண்டு என்பதை வேதமாணவர்கள் பொதுவாகக் கருதுகின்றனர். ஆனால் அநேகர் இதைக் கவனிக்காமல், வேறு ஒரு மறுசந்ததி தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், அனைத்து மனுக்குலத்திற்கும் அளிக்கப்படுகிறது என்றும் கருதுகின்றனர். ஒட்டுமொத்தமாக, எல்லாரும் அந்த முழு மறுஜென்ம அனுபவத்தை பெறுவதில்லை. ஆனால் எல்லாரும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தைப் பெறுவார்கள். அதை சரியாகப் பயன்படுத்துபவர்கள் முழுமையான மறுஜென்மத்திற்கு வழி நடத்தப்படுவார்கள்.

இதைத் தொடர்ந்து, உலக ஜனங்களின் மறு ஜென்மத்திற்கும், சபையின் மறு ஜென்மத்திற்கும் உள்ள வேறுபாட்டை பார்ப்பது நல்லது. சபையைப் பொறுத்த வரை, சுவிசேஷ யுகத்தில் அநேகர் அழைக்கப்பட்டு, சிலர் தெரிந்து கொள்ளப்படுகிறார்கள்; மிகச் சொற்பமானவர்களே, கிறிஸ்துவுக்குள் புதுசிருஷ்டியாக, திவ்விய சுபாவத்தில் பங்கு பெறுகிறவர்களாக அழைக்கப்பட்டவர்கள், முழு மறுஜென்ம அனுபவத்தைப் பெறுகிறார்கள். நாம் முன்பே பார்த்தது போல, உலகத்திற்கு கொடுக்கப்படும் மறு ஜென்மம், புதிய சுபாவம்

அல்ல, ஆனால் இழந்ததை திரும்பப் பெற்றுக் கொள்கிற பூரண மனுஷ சுபாவம் ஆகும்.

இப்படியாக I கொரி 15:45-47-ல் கொடுக்கப்பட்டபடி "அந்தப்படியே முந்தின மனுஷனாகிய ஆதாம் ஜீவாத்துமாவானான் என்றெழுதியிருக்கிறது. பிந்தின ஆதாம் உயிர்ப்பிக்கிற ஆவியானார். ஆகிலும் ஆவிக்குரிய சரீரம் முந்தினதல்ல, ஜென்ம சரீரமே முந்தினது, ஆவிக்குரிய சரீரம் பிந்தினது. முந்தின மனுஷன் பூமியி-ருந்துண்டான மண்ணானவன். இரண்டாம் மனுஷன் வானத்தி-ருந்து வந்த கர்த்தர்" எனப் பார்க்கிறோம். மெய்யாகவே இயேசு கிறிஸ்து மனிதனாக இருந்தபோது ஆதாமைப் போலவும் அவருடைய சந்ததியாரைப் போலவும் இருந்தார். ஆயினும் அவர் ஆபிரகாமின் வித்தானார். (எபி. 2:16) தேவ கிருபையினால் ஒவ்வொருவருக்காகவும் மரணத்தை ருசி பார்க்கும்படிக்கு தேவ தூதரிலும் சற்று சிறியவராக்கப்பட்டிருந்தார். அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றி முடித்ததினால் தெய்வீக சுபாவத்திற்கு பங்குள்ளவராகும்படி உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டார். எனவே முழு மனுக்குலத்தையும் கிரயத்திற்குக் கொண்டவரானார். இனி அவர் பூமிக்குரியவரல்ல, பூமியின் சுபாவத்திற்குரியவருமல்ல, இரண்டாம் ஆதாமாக புதிய ஜீவனை அனைவருக்கும் கொடுக்கின்ற உயிர்ப்பிக்கின்ற ஆவியானார்.

முழு மனுக்குலமும் ஆதாம் என்கின்ற வேரி-ருந்து உருவான கிளைகள். எனவே, ஆதாமி-ருந்து தோன்றின கிளைகளின் வழியாகவே நமது கர்த்தராக இயேசு கிறிஸ்து மாம்சத்தில் வந்தபோது, ஆபிரகாமுக்குக் குமாரனாகவும், தாவீதுக்குக் குமாரனாகவும், மரியாளுக்கு குமாரனாகவும் வந்தார். (அதே வேளையில் அவருக்குப் பரலோகத்தி-ருந்து மேன்மையான ஜீவன் கொடுக்கப்பட்டதால் அவர் பாவிகளுக்கு விலகினவராகவும் பரிசுத்தராகவும் விளங்கினார்) பிதாவின் திட்டத்தின்படி அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்த கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து தன்னைத் தானே ஈடுப-யாகக் கொடுத்ததினால், தனக்கு உன்னத மகிமையான நிலையைப் பெற்றுக் கொண்டதோடல்லாமல், ஆதாமில் முழு மனுக்குலத்தையும் அதனாலே கிரயத்திற்குக் கொண்டார். அதனாலேயே ஆதாமின் உரிமையாகிய சகல மனுக்குலத்திற்கும் ஜீவனளிக்கும் உரிமையைப் பெற்றுக்

கொண்டார். இவ்வாறு சகல மனுக்குலத்தையும் தன்னையே கிரயமாகக் கொடுத்து பெற்றுக் கொண்டபடியினால் இரண்டாம் ஆதாம் எனப்படுகிறார். ஆதாமுக்காகவும் அவன் சந்ததிக்காகவும் தன் ஜீவனை கொடுத்ததினால் அவ்வாறு ஆனார். ஆதாமைப் போல இயல்பான வழியிலே பிள்ளைகளைப் பெற்று தனக்கு என்று ஒரு சந்ததியை உருவாக்காமல், ஆதாமின் பிள்ளைகள் யார் யார் தன்னை ஏற்றுக் கொண்டார்களோ அவர்களையே தன் பிள்ளைகளாக ஏற்றுக் கொண்டார். கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொண்டவர்களை அவர் நீதியாய் நடத்தி புதிய ஜீவனைப் பெற்று சீர்பெற்று வாழ அருள் செய்கிறார். இதன்படி இயேசு கிறிஸ்து ஈசாயின் வேரோ தாவீதின் வேரோ என்று சொல்லப்படாமல் முழு மனுக்குலத்திற்கும் கிறிஸ்துவே வேரோக விளங்குகிறார். ஆதாம், ஆபிரகாம், தாவீது ஆகியோர் பிதாக்கள் என அழைக்கப்பட்டாலும் அவர்கள் பாவசந்ததிக்கே பிதாக்கள் ஆனார்கள். அவர்கள் எப்பொழுது கிறிஸ்துவின் புதிய உடன்படிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டு ஒப்புரவாகிறார்களோ அப்பொழுது கிறிஸ்துவின் பிள்ளைகளாகின்றனர்.

தற்போதுள்ள சுவிசேஷ யுகத்தில் முதல்பணியாக தன்னுடைய சபையாரை அழைத்து, தெரிந்து கொண்டு சீர் பொருந்தச் செய்தது போலவே தனது ஆயிர வருட அரசாட்சிக் காலத்தில் உலக மக்களைச் சீர் பொருந்தி திருந்தச் செய்கின்றார். தேவனுடைய நீதி, நியாயத்தின் படியான திட்டத்திற்கு இசைவாக உட்படுத்தி பூரண ஜீவனுக்கேதுவாக தேவ ஐக்கியத்தில் சபையை வழிநடத்துவதே அவருடைய முதல் பணி. ஞானஸ்நானத்தில் அவர் முதலாவது மரிக்கின்றார். ஆனால் அதற்கு முன்பதாகவே அவர் பூரண மனிதனாக இருந்தார். ஆதாம் பாவம் செய்யும் வரை பூரண மனிதனாக இருந்தான். ஆதாமும் கிறிஸ்துவும் இயல்பாகவே பூரண மனிதர்களாக இருந்தார்கள். நாமோ ஞானஸ்நானத்தி-ருந்து பூரண மனிதராகக் கருதப்படுகிறோம். (எனவே விசுவாசத்தினாலே நாம் நீதிமான்களாக்கப் படுகிறோம்)

நமது கர்த்தரும், திருச்சபையும் திராட்சை கொடிக்கு ஒப்பாகச் சொல்லப்படுகிறது. எனவே இந்த திராட்சைக் கிளை, வேர் என்கின்ற உருவகங்கள் நமக்குத் தெளிவான சித்திர விளக்கமாக விளக்கப்படுகிறது. ஆதாமும் அவனது சந்ததியாரும், மெய்யான

திராட்சைக் கொடியாகவும் கிளையாகவும் இருந்தார்கள். ஆயினும் பாவம் என்ற விஷக் கிருமியினாலே தாக்கப்பட்டு, கெட்ட கனியைத் தந்து, மரணத்தைச் சம்பாதித்துக் கொண்டனர். நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து ஆதாமின் திராட்சைக் கொடியிலே புதிய கொடியாக ஒட்டவைக்கப்பட்டு, வித்தியாசமான ஆரோக்கியமான கனிகளைக் கொடுத்தார். இந்த திராட்சைச் செடிகளுக்கு ஒரு நூதனமான தன்மை உண்டு. அதன் கிளைகள் புதையுண்டு புதிய வேர்கள் உண்டாகின்றன. அவ்விதமாகவே நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து, ஆதாமின் பாவ சந்ததியிலே வந்திருந்தாலும், புதிதாக ஒட்டவைக்கப்பட்ட கொடியாக, சிலுவை மரணத்தின் மூலம் புதைக்கப்பட்ட கிளையாகி, ஆதாமின் வேரி-ருந்து விடுபட்டு, புதிய வேரானார். இவ்விதமாகவே திருச்சபையாரும், இந்த சுவிசேஷ யுகத்திலே, அவரி-ருந்து புறப்பட்ட கிளைகளாக, "புதிய கனிகளாகிய பரிசுத்தக்கனி" கொடுக்கிறவர்களாகிறார்கள். *(ரோம. 6:22)* இந்த புதிய ஜீவன், கிறிஸ்து என்னும் வேரி-ருந்து புறப்பட்டதாகும். இந்த யுகத்தில், இருக்கக்கூடிய கிளைகள் கிறிஸ்துவைப் போல் மிகுந்த கனிகளைக் கொடுக்கும் கிளைகளாக இருப்பதோடல்லாமல், அவர் புதைக்கப்பட்டது போலவே இவர்களும் தங்களை மரணத்தில் ஊற்றி, அந்த வேருக்கும் சாரத்துக்கும் பங்குள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். இவர்கள் ஆயிர வருட அரசாட்சியில் முழு மனுக்குலமும் முந்தின சீருக்குக் கொண்டு வர ஆயத்தப்படுத்தும் பணியில் ஆரோக்கியமான இந்த அனுபவம் அவர்களுக்கு உபயோகமாக இருக்கும்.

விழுந்து போன ஆதாமென்னும் வேர் (ஆதாம் மற்றும் அவன் மனைவியாகிய வேர்) முழு மனுக்குலத்தையும் பாவம், சாபம், மரணம் என்ற அழிவுக்குக் கொண்டு சென்றது. இதுபோலவே, இரண்டாம் ஆதாமாகிய கிறிஸ்து (அவருடைய மனைவியாகிய திருச்சபையோடு சேர்ந்து) ஆதாமை மீட்பதோடு, யார், யார் அந்த ஈடுப-யின் மேல் விசுவாசமாயிருந்து, மனந்திரும்பி அவரை ஏற்றுக் கொள்கிறார்களோ அவ்வளவு பேருக்கும் புனர்வாழ்வு அளிக்கிறார். இதுதான் "மனுக்குலத்தை முந்தின சீருக்குக் கொண்டு வருவதாகும்." *(அப்.3:19-23)* இதுவே முதலாம் ஆதாமினால் மனுக்குலம் இழந்த உரிமை, சலுகை, கிருபை யாவற்றையும் திரும்பப் பெற்றுக்

கொள்ளுவதாகும். இப்படியாக கர்த்தராகிய திராட்சைக் கொடியினால், முந்தின சீருக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட மனுக்குலம், தேவாதி தேவனுக்குப் புகழ்ச்சியாக நல்ல கனிகளை மிகுதியாக கொடுப்பார்கள். கிறிஸ்துவாகிய தலையும், சரீரமாகிய சபை மட்டுமே இந்த மாதிரியான வேராகக் கூடிய நிலைக்கு உரிமை பெற்றவர்கள் என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில் இவர்களே "பிதாவாகிய தேவனின் முன்னறிவின் படியே, ஆவியானவரின் பரிசுத்தமாக்குத-னாலே... தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள்." *(I பேது. 1:2)* கடந்த காலத்தில், பிதாக்களாக எண்ணப்பட்டவர்களாகிய தாவீது போன்றவர்களெல்லாம், கிறிஸ்து என்னும் வேர் (கிறிஸ்து மரிப்பதற்கு முன்னரே) தோன்றுவதற்கு முன்னரே மரித்தவர்கள் ஆத-ன், அவர்கள் ஒருக்காலும் இந்த வேருக்கும், சாரத்துக்கும் பங்காளிகளாக முடியாது. ஆயிர வருட யுகத்தில் விசுவாசிகளாக வரப்போகிறவர்களுக்கும், அந்த வேரில் பங்குபெறும் பரம அழைப்பில் பாத்தியத்தை இல்லை. எனவே, பூமிக்குரிய பிரஜைகளாகவோ அல்லது அவர்களை அறிகின்ற வானத்துக்குரிய ஆட்சியாளர்களாகவோ எல்லாரும் கிறிஸ்துவின் சாயலைப் பெற்றிருப்பதினால், தங்களுக்குக் கிடைத்த பாக்கியத்தினால் திருப்தியடைவார்கள். அவருடைய பூரண மனித சாயலை மனுக்குலம் பெற்று, பூர்வ உரிமைகளையும் பெற்று, பூமியில் சந்தோஷமாய் இருப்பார்கள். அவர்கள் பரிசுத்த கிளையாகிய கிறிஸ்துவின் வேரில் உண்டாக்கப்பட்டவர்களாவார்கள். ஆனால் திருச்சபையாராகிய மணவாட்டியோ, கிறிஸ்துவின் சரீரமாகவும், விசுவாசமுள்ள இராஜரீக ஆசாரியக் கூட்டமாகவும் இருப்பதோடல்லாமல், கிறிஸ்துவின் பாடுகளில் குறைவில்லாமல் தங்கள் சரீரங்களில் எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றுபவர்களாக இருப்பார்கள். "ஆதலால் அவருடைய மரணத்தின் சாய-ல் நாம் இணைக்கப்பட்டவர்களானால், அவர் உயிர்த்தெழுத-ன் சாய-லும் இணைக்கப்பட்டிருப்போம்." - *I கொரி. 15:48,49; எபி. 11:39,40; ரோ. 6:5*

"நித்திய பிதா"

"அவர் நாமம் அதிசயமானவர், ஆலோசனைக் கர்த்தா, வல்லமையுள்ள தேவன், நித்திய பிதா, சமாதானப் பிரபு என்னப்படும்."

- ஏசா. *9:6*

நமது கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவை “வல்லமையுள்ள தேவன்” என்று அழைப்பது எவ்விதத்தில் பொருந்தும் என்று முன்னமே பார்த்திருக்கிறோம். பரலோகத் தந்தையின் சிருஷ்டிப்பிலே இவர் ஒருவரே அதிசயமானவர் என்பதை எவரும் மறுப்பதற்கில்லை. இவரே ஆலோசனை கர்த்தாவாகவும் போதகராகவும் இருக்கிறார் என்பதையும் யாரும் மறுக்க முடியாது. தீய ஸ்தாபனங்கள் அழியும் காலத்திலும் மகா உபத்திரவத்தின் காலத்திலும் அவருடைய இராஜ்யம் நிறுவப்படும் என்பதிலே மாறுபட்ட கருத்தில்லை. நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து சமாதானப் பிரபுவாக இருப்பதால், தேவநீதியின்படியான நித்தியத்திற்கும் சமாதானமாயிருக்கும் சாம்ராஜ்யத்தை நிலைநிறுத்துவார். அது தெய்வீக திட்டத்தின்படியும் குணநலன்களின்படியும் தேவ ஒழுங்கிலே அமைக்கப்படும். மற்ற அடைமொழிகளைப் போலவே “நித்திய பிதா” என்ற அடைமொழியும் இயேசுவுக்கு எவ்வாறு பொருந்துகிறது என்பதை ஆராய்வோம்.

“நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பிதாவாகிய தேவன்” என்று பேதுரு (*I* பேது. *1:3*) கூறுகிறதற்கேற்ப, யேகோவா தேவனே அநாதிப் பிதா என்று கூறுகிற அநேக வேத வாக்கியங்களுக்கு, இது சிலர் கூறுவது போல மாறாதனல்ல. மாறாக நமது கர்த்தரின் இரண்டாம் வருகையில் இந்த பெயர் அவருக்கு பொருந்தும் என்று அநேக வேத வாக்கியங்கள் காண்பிக்கின்றன. ஏனெனில், அவர் ஆயிர வருட யுகத்தில் சீர்திருத்தப்பட்ட மனுக்குலத்திற்கு பிதாவாயிருப்பார். தாவீதுக்கும் மனுக்குலத்திற்கும் புதிய ஆண்டவர், புதிய வேர், இரண்டாம் ஆதாம் என்று தற்போது, கவனித்தவைகளுக்கு இந்த பெயர் பொருத்தமாக இருக்கிறது. இது “நித்திய பிதா”-நித்திய ஜீவனைக் கொடுக்கிற பிதா என்பதை குறிப்பிடுகிறது.

தன் சொந்த ஜீவனையே கொடுத்து முழு மனுக்குலத்தையும் கிரயத்திற்குக் கொண்டதால், விலைக்கிரயம் கொடுத்து வாங்கப்பட்ட அகில உலக மக்களுக்கும் அவர் கர்த்தரானார்.

சகலருக்கும் ஜீவனளித்ததால், சகலரையும் முந்தின சீருக்குக் கொண்டுவந்தபடியால், “பிதா” என்ற சொல்லுக்கு ஜீவன் தருபவர் என்ற பொருளும் இருப்பதால் அவரைப் பிதா என அழைப்பதே சரியாகும். உயிர்த்தெழுத-ன் முறையின்படி அகில உலகத்தாரும் உயிர்த்தெழுந்து ஜீவன் பெற்று முந்தின சீருக்கு கொண்டுவர நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து காரணமாயிருந்தமையால், “நித்திய பிதா” என்ற பட்டத்தைவிட வேறு எந்த பட்டமும் அவருக்குப் பொருத்தமாயிராது. தெய்வீகத் திட்டத்தின்படி தெய்வீக நீதி, நியாயத்திற்கேற்ப தனது ஈடுப-யின் மூலம் உலக மகாஜனங்களைக் கிரயத்திற்குக் கொண்டதால், உலகோர் அனைவரும் கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவிடமிருந்தே நேரடியாக ஜீவனைப் பெற்றுக் கொள்வார்கள். முந்தின சீருக்கு கொண்டு வரப்பட்ட உலகம், சீராக்கப்படும் வேலைக்குப் பின்னரே, யேகோவா தேவனே ஆசீர்வாதத்திற்கும், ஜீவனுக்கும் மகா பெரிய ஊற்று என்பதையும், கர்த்தராகிய இயேசுவினால் நிறைவேற்றி முடிக்கப்பட்ட மகா பெரிய இரட்சிப்பின் திட்டத்திற்கு காரண கர்த்தா என்பதையும் உணர்ந்து கொள்வார்கள். இயேசு கிறிஸ்து மகிமையின் தந்தையாகவும் அனைவருக்கும் கர்த்தருமானார். - *I* கொரி. *15:24-28; 3:23;* மத். *19:28.*

இதுவரை நாம் ஆராய்ந்து வந்த வேதாகம வசனங்களை விளங்கிக் கொள்ள முடியாமல் பல நூற்றாண்டுகளாக, பல்வேறு ஞானிகள், வேதவிமர்சகர்கள், வேத விற்பன்னர்கள், வேத மாணவர்கள் குழம்பி, கலங்கித்தவித்திருந்தனர். அப்படிப்பட்ட குழப்பத்திற்குக் காரணமாய் இருந்த வேத வசனங்களில் இன்னொன்று:

“உமது பிதாக்களுக்குப் பதிலாக உமது குமாரர் இருப்பார்கள், அவர்களைப் பூமியெங்கும் பிரபுக்களாக வைப்பீர்”

- சங். 45:16 -

கன்னி மரியாளிடத்தி-ருந்து இயேசு பிறக்கும் வரை வாழ்ந்து வந்த முற்பிதாக்கள், தீர்க்கதரிசிகள் ஆகியோர் நீண்ட நெடுங்காலமாக பிதாக்கள், “முற்பிதாக்கள்” என்றே

கவுரவிக்கப்பட்டனர். அவர்களெல்லாரும் இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு முன்னோராயிருந்தவர்கள். சற்று முன்பு நாம் ஆராய்ந்தபடி நீதியின் கிளையாகிய மேசியா தாவீதின் வம்சத்தில் வந்தபடியால் தாவீதின் வேரி-ருந்து தோன்ற வேண்டியதாய் இருந்தது. ஆகவே மேசியா தாவீதின் குமாரனாக இருந்தார். இவைகளெல்லாம் மாறவேண்டியிருந்தது. எப்படியெனில், கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய திருச்சபை முழுமையடைந்தவுடன் தலையாகிய கிறிஸ்துவுடன் இணைந்து மகிமை அடைவார்கள். அப்பொழுதுதான் அனைவருக்கும் நித்திய ஜீவனை அளிப்பதால், நித்திய பிதாவாகிய இயேசுகிறிஸ்து அனைத்துலகையும் மறுபடியும் முந்தின சீருக்குக் கொண்டு வரும் சீரமைப்புப் பணியைத் தொடங்குவார். அச்சமயத்தில் முன்பு பிதாக்களாயிருந்த அனைவரும் புதிய நித்திய பிதாவுக்குக் குமாரர்களாக இருப்பார்கள். ஆபிரகாம், ஈசாக், யாக்கோபு, தாவீது ஆகிய அனைவரும் சரியான பொருளின்படி ஜீவனைப் பெற்றவர்களாக இருக்கவில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் ஆதாமினால் மரணத் தீர்ப்பு பெற்ற சந்ததியில் வந்தவர்கள். ஆனால் மனுக்குலத்தை இயேசு கிறிஸ்து தனது நிர்வாகத்திற்குள் கொண்டு வந்தபோது, தாவீதின் வம்சத்திலும் ஆபிரகாமின் வித்தாகவும் வந்தவராகிய இயேசு கிறிஸ்து இந்த மீட்புப்பணியை நிறைவேற்றி முடித்தார். இப்படி தேவசித்தத்தை முழுமையாய் நிறைவேற்றி முடித்தபின் அவருக்குப் பின் வந்தவர்கள் மட்டுமல்ல, மாம்சத்தின்படி அவருக்குப் பிதாக்களாக இருந்தவர்களும் அவருக்கே பிள்ளைகளாவார்கள். முழு மனுக்குலத்தையும் அவர் விலைக்கிரயத்துக்குக் கொண்டு விட்டதால், அவரில்லாமல் யாரும் ஜீவனை (முழுமையான, பூரண, நித்திய ஜீவன்) பெற முடியாது. "குமாரனிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவன் நித்திய ஜீவனை உடையவனாயிருக்கிறான்; குமாரனை விசுவாசியாதவனோ ஜீவனைக் காண்பதில்லை." யோவான் 3:36 ஆபிரகாம், ஈசாக், யாக்கோபு, தாவீது, தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் மீதமுள்ள உலக மக்கள் அனைவரும் வருங்காலத்தையும் நித்திய ஜீவனையும் கிறிஸ்து மூலமே பெற வேண்டும். இல்லையென்றால் ஜீவன் கிடையாது. அவரை விட்டுப் போனால் தண்டனைத் தான் கிடைக்கும். தேவன்

நியமித்த ஏற்ற வேளையிலே, பூச்சக்கரத்திலுள்ள அனைவரும் உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டு, உலகுக்கெல்லாம் ஜீவனைக் கொடுக்கிற மாபெரும் ஜீவாதிபதியாகிய கிறிஸ்துவின் மூலம் ஜீவன் பெறுவார்கள் என்பது மெய்யே. ஆகவே அவர் அவர்களது பிதாவாக, ஜீவனை தருபவராக இருப்பார்.

திருச்சபையார் ஆவியில் புதுப்பிக்கப்படுவது பரலோகத்தின் பிதாவாகிய தேவனாலே என்பதை அறிந்திருக்க வேண்டியது அவசியம். இதற்கு ஆதாரமான வேத வசனத்தை கவனிப்போம். "நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் பிதாவாகிய தேவன் .... நம்மை மறுபடியும் ஜெநிப்பித்தார்" *(I பேது.1:3,4)* என்று அப்.பேதுரு தனது நிருபத்திலும், யோவான் அப்போஸ்தலனும், "நாம் தேவனால் பிறந்தவர்கள்" *(யோவா. 5:18)* என்றும் கூறுகின்றனர். அப்.பவுலும் இவ்வண்ணமே, "பிதாவாகிய ஒரே தேவன் நமக்கு உண்டு" *(I கொரி. 8:6)* என்று கூறுகிறார். நமது இருதயங்களில் தமது ஆவியை ஊற்றியதினால், "அப்பா பிதாவே" என்று கூப்பிடப் பண்ணியிருக்கிறார். *(ரோமர். 8:15)* இதே கருத்தை வ-யுறுத்தி நமது கர்த்தரும், உயிர்த்தெழுந்த பிற்பாடு சாட்சியாகக் கூறியதாவது: "நான் என் பிதாவினிடத்திற்கும் உங்கள் பிதாவினிடத்திற்கும், என் தேவனிடத்திற்கும் உங்கள் தேவனிடத்திற்கும் ஏறிப் போகிறேன்." யோவான் தனது நற்செய்தியிலும் இதுகுறித்து சாட்சி தருகின்றார். "அவருடைய நாமத்தின் மேல் விசுவாசமுள்ளவர்களாய் அவரை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் எத்தனை பேர்களோ, அத்தனை பேர்களும் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகும்படி, அவர்களுக்கு அதிகாரங் கொடுத்தார். அவர்கள் இரத்தத்தினாலாது, மாம்சசித்தத்தினாலாவது, புருஷனுடைய சித்தத்தினாலாவது பிறவாமல், தேவனாலே பிறந்தவர்கள்." *(யோவா. 1:12,13)* இதைப் போலவே அப்போஸ்தலனாகிய யாக்கோபும் ஜோதிகளின் பிதாவைப் பற்றி, "அவர் சித்தங்கொண்டு தம்முடைய சிருஷ்டிகளில் நாம் முதற்பலன்களாவதற்கு நம்மைச் சத்திய வசனத்தினாலே ஜெநிப்பித்தார்" *(யாக். 1:18)* என அறிவிக்கிறார்.

இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில் அழைக்கப்பட்டு, தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட திருச்சபையார், கிறிஸ்துவின் பிள்ளைகளாயிராமல், பிதாவாகிய தேவனுடைய பிள்ளைகளாகிறார்கள். அவர்கள் பிதாவின்

ஆவியினாலே ஜெநிப்பிக்கப்பட்டு, பிதாவின் தெய்வீக சுபாவத்தை சுதந்தரிப்பார்கள். இவர்கள்“தேவனுடைய சுதந்திரரும், கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்திரருமாமே; கிறிஸ்துவுடனே கூட நாம் மகிமைப்படும்படிக்கு கிறிஸ்துவுடனே கூடப் பாடுபட்டால் அப்படியாகும்.” *(ரோமர். 8:17)*

நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுடன் நாம் கொண்டுள்ள உறவு சகோதரத்துவ உறவேயல்லாமல், பிள்ளைக்குரிய உறவல்ல என்ற கருத்து விசேஷமாகவும், திரும்பத் திரும்பவும் கூறப்படுகிற ஒன்றாகும். திருச்சபையாரைப் பற்றி அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதாவது: “அவர்களைச் சகோதரரென்று சொல்ல அவர் வெட்கப்படாமல், உம்முடைய நாமத்தை என் சகோதரருக்கு அறிவித்து, சபை நடுவில் உம்மைத் துதித்துப் பாடுவேன் என்றும், நான் அவரிடத்தில் நம்பிக்கையாயிருப்பேன் என்றும், இதோ நானும் தேவன் எனக்குக் கொடுத்த பிள்ளைகளும் என்றும் சொல்-யிருக்கிறார்.” - எபிரே. *2:10-13.*

ஜீவனைக் கொடுப்பவரின் சரீரம் முழுமையடையும் வரை, “சகோதரர்கள்” அவர்களுடைய ஆண்டவரோடும், இரட்சகரோடும் மகிமையின் குமாரர்களாக, இழந்ததை திரும்பக் கொடுக்கும் வேலையை ஆரம்பிக்கும் வரை, பொதுவாக உலகிற்கு ஜீவனை அளிக்கும் மகா பெரிய வேலை தள்ளிப்போடப் படுகிறது. தேவனுடைய சித்தத்திற்கு இசைய விசுவாசம், கீழ்ப்படிதல் ஆகியவை சோதிக்கப்பட்டு நற்சாட்சிப்பெற்ற முற்பிதாக்களும் கூட, மோசேக்கு மெய்ப்பொருளான கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய திருச்சபை நிறைவு பெறும்வரை ஜீவன் கிடைக்காது. *(அப். 3:22,23)*

“இவர்களெல்லாரும் விசுவாசத்தினாலே நற்சாட்சி பெற்றும், வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டதை அடையாமற் போனார்கள். அவர்கள் நம்மையல்லாமல் (அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்களாகிய, சுவிசேஷ யுகத்தில் வெற்றி பெறப் போகிறவர்களாகிய) பூரணராகாத படிக்கு விசேஷித்த நன்மையானதொன்றை தேவன் நமக்குகென்று முன்னதாக நியமித்திருந்தார்.” - எபி. *11:39,40*

பூமியை ஆளுகிற அதிகாரம் உள்ளவனாயிருந்த ஆதாம் கீழ்ப்படியாமையினாலே அதை இழந்து போனான். கிறிஸ்து

இயேசுவுக்குள்ளாக அந்த நிலையி-ருந்து மனுக்குலம் மீட்கப்பட வேண்டியதாய் இருந்தது. தன்னுடைய விலைமதிக்க முடியாத இரத்தத்தைச் சிந்தி, மனுக்குலத்திற்கு மீட்பை இயேசு ஏற்படுத்தினார். இதனால் மனுக்குலத்தை முழுவதும் கிறிஸ்து கிரயத்துக்குக் கொண்டதினால், ஆதாமின் சந்ததியார் இயேசுவின் ஈடுப-யில் விசுவாசம் வைத்தவர்களுக்கு ஜீவன் அளிப்பவரானார். எனவே மனுக்குலத்தின் தந்தை என்ற பொருத்தமான பட்டம் பெறுகிறார். புதிய உடன்படிக்கையில் விசுவாசம் வைத்தவர்களுக்கே ஜீவன் அளிக்கப்படும். இவைகளையெல்லாம் சிந்தித்து தியானிக்கும்போது, நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து எப்படி தாவீதின் வேராகவும், அவர் சந்ததியில் வந்தவராகவும், அவருக்கு குமாரனாகவும், தாவீதின் கர்த்தராகவும், தந்தையாகவும் இருக்கிறார் என்பதை அறிகிறோம்.

அநேகரைப் போல நாமும் “கோபாக்கினையின் பிள்ளைகளாயிருந்தோம்.” (எபே. *2:3)* இப்படி உலக ஜனங்களின் ஒரு பகுதியாக இருக்கின்றவர்கள், எப்படி சுவிசேஷ யுகத்தில் தேவனுடைய பிள்ளைகளாக, திருச்சபையாராக மாறுகிறார்கள்? என்ற கேள்வி எழுகிறது. இவர்கள் மற்றவர்களைப் போல மகா ஈடுப-யின் புண்ணியத்தினால் பாவ மன்னிப்பின் அனுபவத்தைப் பெற வேண்டும். “தேவ புத்திரர்கள்” என அழைக்கப்படுவதற்கு எவ்விதத்திலும் அவர்கள் உலகத்தை விட்டு பிரிந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் மற்ற உலக ஜனங்களோ, அவர்களுக்கு ஜீவனையளிக்கிற கிறிஸ்துவின் மூலம் ஜீவன் பெறுவதால், அவர்கள் யாவரும் கிறிஸ்துவின் பிள்ளைகளாவார்கள்.

மனிதருக்கு ஜீவ உரிமையை கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து தன்னையே கிரயமாகக் கொடுத்து வாங்கிவிட்டதால் அவருக்குப் பிள்ளைகளாகும் பேறு பெற்றனர். கிறிஸ்துவின் ஆயிர வருட அரசாட்சியில்தான் கிரயத்துக்குக் கொள்ளப்பட்டவர்கள் அதன் பலனாகிய ஜீவனை பெற்று, கீழ்ப்படிந்து, முந்தின சீருக்குக் கொண்டு வரப்படுவார்கள். இதற்கு நேர்மாறாக, திருச்சபையார் இந்த உலகில் வாழ்கிற மனித ஜீவனை பெற கிறிஸ்துவினால் கிரயத்துக்கு கொள்ளப்படவில்லை. இந்த சுவிசேஷ யுகத்தின் விசுவாசிகள் விசுவாசத்தினாலே (அவர்கள் பூரணமடைந்து, பூரண மனித

நிலைக்கு கொண்டு வரப்பட்டு) நீதிமான்களாக்கப்பட்டு பரிபூரண மனித நிலைக்கும், முந்தின சீருக்கும் கொண்டு வரப்படுகிறதாக எண்ணப்படுகிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் அல்ல. இப்படி நீதிமான்களாக்கப்படுவது, ஒரு விசேஷித்த நோக்கத்திற்காகவே. தாங்கள் பெற்ற மனித ஜீவனையும், அதன் உரிமைகளையும் சலுகைகளையும் தேவ ஊழியத்தில் ப-யிட்டு, அதற்கு பதிலாக தெய்வீக சுபாவத்தில் பங்குபெறும் நம்பிக்கையை பெற்றுக் கொள்கிறார்கள்.

பூமிக்குரிய ஜீவனையும், ஆசீர்வாதத்தையும் ஆதாம் இழந்து விட்டான். நமது கர்த்தர், ஆதாமுக்குள்ளாக யார் யார் எதையெதை இழந்தார்களோ அதை அவர்களுக்கு மீட்டுத் தருவார். சீர்திருத்தக் காலத்திலும் அவர் இந்த மனுக்குலத்தையே புதுப்பித்து முந்தின சீருக்குக் கொண்டு வருவார். ஆனால் கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியும் சரீரமுமாகிய திருச்சபையாரோ, மனுக்குலத்தி-ருந்து முத-ல் அழைக்கப்பட்டு, பரம அழைப்பு, உன்னத அழைப்பு என அழைக்கப்படுகிற தெரிந்துக்கொள்ளப்பட்ட வகுப்பாராகிறார்கள், அவர்களுடைய ஆண்டவரும் இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் உடன் சுதந்திரருமாகிறார்கள். இயேசு தன் சரீரத்தை பூரணமான ஜீவ ப-யாக பிதாவுக்கு ஒப்புக் கொடுத்து தெய்வீக சுபாவத்தைப் பெற்றது போலவே, அவருக்கு உகந்த மணவாட்டியாகப் போகிறவர்களும், கிறிஸ்துவினால் மீட்கப்பட்ட தங்கள் சரீரங்களை, தேவனுக்கென்று ப-பீடத்தில் முழுமையாக காணிக்கையாக்கி தெய்வீக சுபாவத்தை சுதந்தரித்துக் கொள்வார்கள். புதிய சிருஷ்டிகளாவதற்கு ஆவியினாலே ஜெநிப்பிக்கப்பட்ட இவர்கள் "உன்னதமானவரின் பிள்ளைகளாகி, கிறிஸ்துவுக்கு சகோதரர்களாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, இராஜரீக ஆசாரியக் கூட்டத்திலே இயேசு பிரதான ஆசாரியராகவும், இவர்கள் ஆசாரியர்களாகவும் இருப்பார்கள்.

இவர்களெல்லாம் பிதாவினால் அழைக்கப்பட்டு, தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள். குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவினால் அல்ல. ஆயிர வருட அரசாட்சியில் உலக மகா ஜனங்கள் இயேசுவுக்கு குமாரர்களாயிருப்பதுபோல, விசேஷ அழைப்புக்குட்பட்ட மணவாட்டி வகுப்பார் தேவனுக்குக் குமாரர்களாய் இருப்பார்கள். (ஒப்பு நோக்கவும் யோவா. *6:44; 12:32*) பிதா யார் யாரையெல்லாம் கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக அழைத்தாரோ, அவர்களைக் கிறிஸ்து மூத்த சகோதரராக இருந்து, உடன் சகோதரர்களாகிய இவர்களை குறுகலான பாதையில், தன்னுடைய அடிச்சுவட்டில் நடந்து, மரணமட்டும் சுய தியாக ப-யின் ஜீவியம் ஜீவிக்க உதவுகின்றார். எனவே அவர்கள் கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக மரிப்பதால், கிறிஸ்துவோடு உடன் ஜீவ ப-செலுத்தியதால், அவருக்கு உடன் சுதந்திரர்களாகிறார்கள். அந்த ராஜ்யத்தில் கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்திரராக கருதப்பட்டு, உலக மகா ஜனங்களை ஆள்வார்கள். அவர்களை ஆசீர்வதித்து, நித்திய ஜீவனை அளிப்பார்கள். "கிறிஸ்துவினுடைய உபத்திரவங்களில் குறைவானதை நிறைவேற்றுகிறோம்" என்றும், "அவரோடு கூட பாடுகளை சகித்தோமானால் அவரோடு கூட ஆளுகையும் செய்வோம்" என்றும் நமக்கு அறிவிக்கப்படுகிறது. (கொலோ. *1:24*; 2 தீமோ. *2:12*) எனவே அனைத்துலக மக்களும் பெறக்கூடிய ஆசீர்வாதம் வேறு, திருச்சபையார் பெறுகிற ஆசீர்வாதமும், தகுதியும் வேறு. ஆனால் மணவாட்டியின் அழைப்பு, பரம அழைப்பு, உன்னத அழைப்பு என்று வித்தியாசமாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே அவர்கள் தெய்வீக சுபாவத்தைப் பெறுவார்கள். 2 பேது. *1:4*

மறை பொருளாயிருக்கிற தேவ இரகசியங்களான தீர்க்க தரிசனங்கள், வாக்குத்தத்தங்கள் ஆகியவற்றை புரிந்து கொள்ளுவதற்கு இந்த வசனங்களே திறவுகோலாக இருக்கின்றன என அப்போஸ்தலர்கள் பிரகடனப்படுத்துகிறார்கள். (கொலோ. *1:27*) தேவன் தம்முடைய தயவுள்ள சித்தத்தின்படியே, தேவ தூதரிலும் சற்று சிறியவர்களாக மனுக்குலத்தைச் சிருஷ்டித்து, பூமிக்குரியவர்களை பூமிக்குரியவர்களாக சிங்காரவனத்தின் (ஏதேன்) நிலைமையில் வைத்தார். மனுக்குலத்தின் வீழ்ச்சியையும் அதன் விளைவுகளைப் பற்றியும் முன்பே அறிந்திருந்த தேவன், தேவ நீதி, தேவ அன்பு, தேவ ஞானம், தேவ வல்லமை ஆகியவைகளை வெளிப்படுத்துவதற்கான அதன் வாய்ப்புக்களையும் முன்னறிந்திருந்தார். தன்னுடைய முதற்பேறான குமாரரான லோகோஸூக்கு பிதாவினிடத்தில் விசுவாசமாயிருந்து எல்லா நீதியையும் நிறைவேற்றி நிரூபித்துக் காட்டக் கூடிய வாய்ப்பை முன்னதாகவே ஏற்பாடு செய்திருந்தார். அவ்வாறு நிரூபித்துக் காட்டியதால் முழு மனுக்குலத்திற்கும் இரட்சகராகவும் தேவ

கிருபையின் ஐசுவரியங்களுக்கெல்லாம் வாரிசாகவும், பிதாவாகிய தேவனுக்கு அடுத்தபடியாகவும் இருந்து, எல்லாவற்றிலும் மேன்மை தங்கிய தலைமையேற்கவும் செய்தார். எனவே தேவன் இதற்காகவே அவரை முதற்பேறானவராக ஏற்படுத்தினார். கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்திரர்களாயிருக்கப் போகிற சிறுமந்தையாகிய சபை குணநலன்கள் அடிப்படையிலும், விசுவாசத்தின் அடிப்படையிலும் தேர்வு செய்யப்பட்டு பரலோக இராஜ்யத்தில் கிறிஸ்துவுடனே கூட ஆட்சி செய்வார்கள். இவர்கள் தூதர்களுக்கு மேலாகவும், துரைத்தனங்களுக்கும் அதிகாரங்களுக்கும் மேலாகவும், எல்லா நாமங்களுக்கு மேலான நாமத்தைப் பெறுவார்கள்.

இதன்படி, "பிதாவாகிய தேவனுடைய முன்னறிவின்படியே, ஆவியானவரின் பரிசுத்தமாக்குத-னாலே பரிசுத்தப்படுத்தப்பட்டு தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள்" என்று அப்போஸ்தலர் அறிவிக்கின்றார். *(I பேது. 1:2)* இதே சிந்தனையை அப். பவுல் இவ்விதமாக சொல்லுகிறார்: "தம்முடைய குமாரன் அநேக சகோதரர்களுக்குள்ளே முதற்பேறானவராயிருக்கும் பொருட்டு, தேவன் எவர்களை முன்னறிந்தாரோ அவர்களைத் தமது குமாரனுடைய சாயலுக்கு ஒப்பாயிருப்பதற்கு முன் குறித்திருக்கிறார்." "மேலும், தாம் நம்மை அழைத்ததினாலே நமக்கு உண்டாயிருக்கிற நம்பிக்கை இன்னதென்றும், பரிசுத்தவான்களிடத்தில் தமக்கு உண்டாயிருக்கிற சுதந்திரத்தினுடைய மகிமையின் ஐசுவரியம் இன்னதென்றும், ... நம்மிடத்தில் காண்பிக்கும் தம்முடைய வல்லமையின் மகா மேன்மையான மகத்துவம் இன்னதென்றும், நீங்கள் அறியும்படிக்கு, அவர் உங்களுக்குப் பிரகாசமுள்ள மனக் கண்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் வேண்டிக் கொள்கிறேன்" என்று கூறுகிறார். *(எபேசி. 1:17-19)* இப்படிப்பட்ட தேவனுடைய இரக்கத்திற்கு பாத்திரராக நாம் எந்த கிரியையும் செய்யவில்லையென அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். "அக்கிரமங்களில் மரித்தவர்களாயிருந்த நம்மைக் கிறிஸ்துவுடனே கூட உயிர்ப்பித்தார்; கிருபையினாலே இரட்சிக்கப்பட்டீர்கள். கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் அவர் நம்மிடத்தில் வைத்த தயவினாலே, தம்முடைய கிருபையின் மகா மேன்மையான ஐசுவரியத்தை வருங்காலங்களில் விளங்கச் செய்வதற்காக, கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் நம்மை அவரோடே கூட எழுப்பி, உன்னதங்களிலே

அவரோடே கூட உட்காரவும் செய்தார்... ஏனெனில் நற்கிரியைகளைச் செய்வதற்கு நாம் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறோம்." *(எபேசி. 2:5-7,10)*

"ஆசீர்பொழியும் மீட்பரே எங்களை பலப்படுத்தும்"

கர்த்தாவே! அதிசய அற்புதங்களை செய்யும் வரத்தையோ அக்கினி நாவுகளையோ நோய்களை குணமாக்கும் வரத்தையோ நாங்கள் தேடவில்லை. / உம்முடைய நற்செய்தியை பிரகடனப் படுத்தும் வல்லமையை எங்களுக்குத் தாரும். / பாவத்தால் உண்டான காயங்களை போக்கத்தக்க / தைலத்தைத் தாரும்.

கர்த்தாவே! உமது ஆவியையும், உமது அனலையும் / எங்கள் மீது பொழிந்தருளும்.

எங்களுடைய இளமைக்கு ஆசீர்வாதமாகவும், / முதுமைக்குப் பாதுகாப்பாகவும் விளங்குகிற / உம்முடைய மறைவான தேவ ஞானத்தை / வெளியரங்கமாக்கிக் காண்பியும்.

கர்த்தாவே! உமது ஒவ்வொரு திவ்ய திருச்சட்டங்களையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய ஞானத்தையும் / அதை அனலோடும், அன்போடும் அனைவருக்கும் எடுத்துச்சொல்லும் வல்லமையையும் தாரும். / உம்முடைய கிருபையின் வார்த்தைகள் பொழியப்படுகின்ற / இடத்தில், மக்கள் ஆச்சரியமும், பரவசமும் / அடைவார்களாக.

வாழ்வின் கொந்தளிக்கும் கடல் புய-னூடே / நடக்கும்போது, எங்களுக்கு விசுவாசத்தைத் தாரும். / உம்முடைய சித்தத்தின்படி நடப்பது எதுவாயினும் / அதை மனதார ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அலைபோல் மனம் நிலை தடுமாறி இருப்பவர்களை மீட்க / செங்குத்தான மலை உச்சிக்கு ஏற வேண்டியிருந்தாலும், / மிகுந்த வைராக்கியத்துடன் அதையும் ஏறிக் கடப்பேன். ஆசீர் பொழியும் மீட்பரே உம் வல்லமையினால் பலப்படுத்தும் / உம்முடைய முகத்தின் பிரகாசத்தால் எங்களை பிரகாசப்படுத்தும், /

உம்முடைய பிரகாசமான இருதய சாய-ன்படி / நாங்களும் உம்முடைய ரூபத்தையும், சாயலையும் பெற / கிருபை செய்யும்.

உம்முடைய போதனையின்படி நான்போதிக்கவும், / நடக்கவும், நேசிக்கவும் கிருபை செய்யும்.

அ அ